

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

La vinyeta

Fer

Voler és poder

Ara mateix ningú coneix el desenllaç del moment polític que viu Catalunya –i qui digui el contrari menteix– però cada

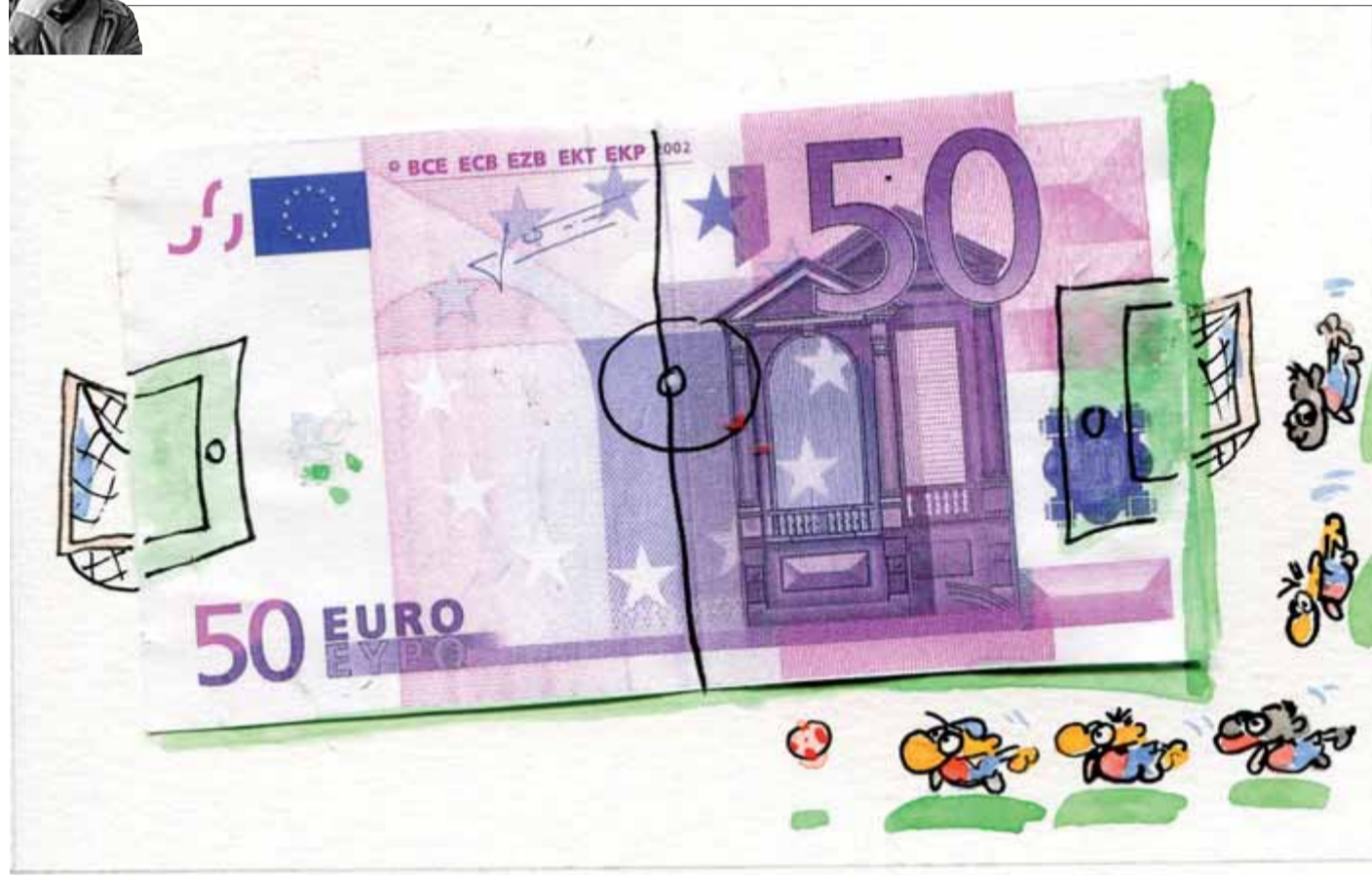
cop es fa més evident que el dia 1 d'octubre es votarà. No només perquè el govern Puigdemont – Junqueras ho afirma constantment amb aplom, sinó perquè alguns dels qui voldrien privar els catalans del seu dret a l'autodeterminació ja criden al boicot abstencionista: boicotejar un esdeveniment in-existent seria tota una fita del surrealisme. Malgrat la incertesa actual, hem de dir que algunes de les conseqüències del referèndum ja les podem començar a intuir.

La primera d'elles s'ha de llegir en clau espanyola i internacional. El combat contra els nostres drets està duent el govern espanyol a posar en risc els dels ciutadans de tot Espanya. Les persecucions polítiques, els judicis d'intencions, la utilització perniciosa de tribunals i fiscals i els efluvis pestilents del clavegueram són garrotades

El combat contra els nostres drets està duent el govern espanyol a posar en risc els drets dels ciutadans de tot Espanya

que s'estan ventant, per qüestions estrictament ideològiques, a ciutadans que encara són espanyols. Avui som nosaltres, demà podria ser qualsevol altre. La vessant autoritària del govern espanyol comença a ser recollida a la premsa internacional, i això pot afectar greument la seva reputació.

La segona de les conseqüències del primer d'octubre, aquesta en clau interna, és el canvi de paradigma en la política catalana que suposarà que d'aquí a un parell de mesos la gent tingui la possibilitat de votar amb normalitat, sense fer fintes estrambòtiques. Haurà volgut dir que la voluntat popular, canalitzada a través de les institucions polítiques catalanes, s'haurà pogut fer efectiva per damunt dels aparells repressius de tot un santíssim estat. Això, per si mateix, és un acte de sobirania que es podria resumir amb una frase suada de llibre d'autoajuda: "Voler és poder." Que aquesta màxima, transformada en un fet palpable, sigui assumida per la majoria de la societat catalana serà un pas endavant pràcticament irreversible.

Ombres d'estiu

Imma Merino

El bé comú

Fa un parell de dies, el 2 d'agost, va anunciar-se que ja hem consumit tot el que el planeta podia oferir l'any present. Evidentment, no és només una cosa d'enguany: l'explo-tació indiscriminada dels recursos s'acumula des de fa molt de temps sense que, tot i les alertes, s'aturi aquesta dinàmica destructiva de la producció, el consum i el balafament, el qual ha fet que s'hagin llençat 41.200 quilos d'aliments durant els primers set mesos del 2017. Tanmateix continua havent-hi una part nombrosa de la població que viu en la penúria i afamada o, en tot cas, mal nodrida. Tal despendi ni tan sols ha millorat, sinó al contrari, les condicions de vida de multitud de persones víctimes de la desigualtat i la injustícia social.

Hi pensava mentre, a *Anna Karèni-na*, llegia les intencions de Konstantin Dmitrievitx Levin de millorar l'explo-tació del camp a través de noves tècniques i d'una altra actitud per part dels camperols. Aquests, acostumats a les seves eines i a la seva manera de treballar, s'hi resisteixen mentre que Levin (o Kostia) creu en el progrés en

“En els primers set mesos del 2017, s'han llençat 41.200 quilos d'aliments, mentre que una part nombrosa de la població viu en la penúria, afamada o mal nodrida

una època llunyana a aquella en que sabem les conseqüències d'estar en mans de la cobdícia dels poderosos. En tot cas, ell no ho fa només amb la idea d'un profit propi, sinó amb la voluntat que el rendiment sigui repartit entre els que treballen la terra: “No es tracta

d'un afer personal, sinó del bé comú. La manera de treballar les terres, la situació de tot el poble, s'ha de transformar radicalment. En lloc de la pobresa, la riquesa general, l'abundància; en lloc de l'enemistat, l'acord i el lligam dels interessos. En una paraula, una revolució incruenta, però una magna revolució, d'antuvi en el cercle reduït del nostre districte, després a la província, a Rússia, a tot el món. Una idea justa no pot deixar de ser fèrtil.”

Havent discutit amb un terratinent que afirma que els mals de Rússia provenen de l'abolició del servatge, és a dir de l'esclavatge, Kostia té aquest pensament unes cent pàgines després que, en una conversa amb el seu germà intel·lectual Serguei, hagués manifestat una despreocupació per l'interès general. També li va dir que no creia necessària l'educació del poble. Pensant en el fet que Kostia és considerat un àlter ego de Tolstoi, i en el fet que l'escriptor va crear a Iàsnia Poliana una escola amb una pedagogia llibertària per als fills dels camperols, tinc interès per veure l'evolució de les seves idees belles i potser innocents.